

Насоки

за капиталовите мерки за предоставяне на кредити в чуждестранна валута на нехеджирани кредитополучатели по процеса за надзорен преглед и оценка (ПНПО)

Насоки за капиталовите мерки за предоставяне на кредити в чуждестранна валута на нехеджирани кредитополучатели по процеса за надзорен преглед и оценка (ПНПО)

Съдържание

1. Насоки на ЕБО за капиталовите мерки за предоставяне на кредити в чуждестранна валута на нехеджирани кредитополучатели по процеса за надзорен преглед и оценка (ПНПО)	3
Дял I — Предмет, обхват и определения	4
Дял II — Изисквания относно капиталовите мерки за предоставяне на кредити в чуждестранна валута на нехеджирани кредитополучатели по ПНПО	5
II.1 Праг на прилагане	6
II.2 Процес	6
II.3 Надзорен преглед на управлението на риска при предоставяне на кредити в чуждестранна валута	7
II.4 Надзорен преглед на капиталовата адекватност	8
II.5 Прилагане на надзорни мерки	11
II.6 Взаимодействие с макропруденциални мерки	13
Дял III — Заключителни разпоредби и прилагане	14

1. Насоки на ЕБО за капиталовите мерки за предоставяне на кредити в чуждестранна валута на нехеджирани кредитополучатели по процеса за надзорен преглед и оценка (ПНПО)

Статут на настоящите насоки

Настоящият документ съдържа насоки, издадени съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията („Регламент за ЕБО“). В съответствие с член 16, параграф 3 от Регламента за ЕБО компетентните органи трябва да полагат всички усилия за спазване на насоките.

В насоките е представено становището на ЕБО относно подходящите надзорни практики в рамките на Европейската система за финансов надзор или за това как следва да се прилага законодателството на Съюза в конкретната област. Следователно ЕБО очаква всички компетентни органи, за които са предназначени настоящите насоки, да ги спазват. Компетентните органи, за които се прилагат насоките, следва да ги спазват, като ги включват по подходящ начин в надзорните си практики (напр. чрез изменение на правната си рамка или на надзорните си процеси).

Изисквания за докладване

Съгласно член 16, параграф 3 от Регламент (ЕС) 1093/2010 компетентните органи трябва да уведомят ЕБО за това дали спазват или възнамеряват да спазват настоящите насоки или в противен случай, да изложат причините за неспазването им до 28 февруари 2014 г. При липсата на уведомление в посочения срок ЕБО ще счита, че компетентните органи не спазват насоките. Уведомленията следва да се изпращат чрез подаването на формуляра, посочен в Раздел 5, на адрес compliance@eba.europa.eu, с референция „EBA/GL/2013/02“. Уведомленията следва да бъдат подадени от лица със съответните правомощия да докладват за изпълнението от страна на техния компетентен орган.

Уведомленията ще бъдат публикувани на уебсайта на ЕБО в съответствие с член 16, параграф 3 от Регламента за ЕБО.

Дял I — Предмет, обхват и определения

1. В съответствие с Препоръката на Европейския съвет за системен риск от 21 септември 2011 г. относно предоставяне на кредити в чуждестранна валута (ЕССР/2011/1), и по-специално Препоръка Д — Капиталови изисквания, в настоящите насоки се разглеждат капиталовите мерки за предоставяне на кредити в чуждестранна валута (кредити в ЧВ) на нехеджирани кредитополучатели по процеса за надзорен преглед и оценка (ПНПО) по член 97 от Директивата за капиталовите изисквания (ДКИ).
2. Настоящите насоки се прилагат по отношение предоставянето на кредити в чуждестранна валута на нехеджирани получатели на кредити на дребно и кредитополучатели, които са малки и средни предприятия. За целите на настоящите насоки се прилагат следните определения:

„Чуждестранна валута“ означава всяка валута, различна от законното платежно средство на държавата, в която се намира местожителството или седалището на кредитополучателя;

„Предоставяне на кредити в чуждестранна валута“ означава предоставяне на кредити на кредитополучатели, независимо от законовата форма на кредитния инструмент (напр. включващ отложени плащания или подобни финансови договорености), във валути, различни от законното платежно средство на страната, в която се намира местожителството или седалището на кредитополучателя;

„Нехеджирани кредитополучатели“ означава получатели на кредити на дребно и кредитополучатели, които са малки и средни предприятия, без естествено или финансово хеджиране, които са изложени на валутно несъответствие между валутата на кредита и валутата на хеджиране; естественото хеджиране включва по-специално случаи, при които кредитополучателите получават доход в чуждестранна валута (напр. парични преводи/приходи от износ), докато финансовото хеджиране обичайно предполага наличието на договор с финансова институция;

„Нелинейна връзка между кредитен и пазарен риск“ означава случаите, в които промените в обменния курс — фактор на пазарния риск, може да причинят несъразмерно въздействие върху цялостното равнище на кредитния риск; в този контекст промените в обменния курс могат да засегнат способността на кредитополучателите да обслужват дълга си, потенциално експозицията в неизпълнение и стойността на обезпечението, и това да доведе до големи промени в кредитния риск.

3. Насоките са предназначени за компетентните органи. Те са насочени към ПНПО, за да гарантират, че институциите са въвели адекватни договорености, стратегии, процеси и механизми за установяване, измерване и управление на риска при предоставяне на кредити в чуждестранна валута, както и че разполагат с адекватен размер, вид и разпределение на вътрешния капитал във връзка с риска при предоставяне на кредити в чуждестранна валута.

Ако в резултат от процеса компетентните органи установят недостатъци в договореностите за управление на риска, стратегиите, процесите и механизмите или достигнат до заключение, че притежаваният от дадена институция капитал е неадекватен, насоките предвиждат, че компетентните органи следва да изискат от институциите по-ефективно да управляват своя риск при предоставяне на кредити в чуждестранна валута, като използват мерките, посочени в член 104 от ДКИ и, ако се счете за необходимо, да покрият по подходящ начин тези рискове с адекватно количество на капитала, като по този начин увеличат устойчивостта на институцията към промени в обменните курсове.

4. В случаите, в които липсват актуални данни за статута на съответния клиент от гледна точка на хеджирането, кредитополучателите следва да се разглеждат като нехеджирани.
5. Настоящите насоки се прилагат на база институция-по-институция във всички случаи, в които е изпълнено изискването за праг на същественост, предвидено в Дял II, Раздел 1.
6. Насоките следва да се прилагат на консолидирано, индивидуално и, където е приложимо, на подконсолидирано ниво, и в съответствие с нивото на приложимост на ПНПО (ДКИ член 110).
7. С настоящите насоки се предвиждат специфични за институцията оценка и приложение на допълнителни капиталови изисквания. Те допълват други надзорни мерки, включително макропруденциалните мерки, прилагани от компетентните органи по отношение на предоставянето на кредити в чуждестранна валута, например по-високи минимални регулаторни капиталови изисквания. Съгласно ПНПО компетентните органи следва да продължат да оценяват цялостната адекватност на всички такива мерки.

Дял II — Изисквания относно капиталовите мерки за предоставяне на кредити в чуждестранна валута на нехеджирани кредитополучатели по ПНПО

8. В съответствие с член 97 от ДКИ компетентните органи в рамките на ПНПО следва да определят дали прилаганите от институциите договорености, стратегии, процеси и механизми, както и притежавания от тях собствен капитал, гарантират ефективно управление и покритие на техния риск при предоставяне на кредити в чуждестранна валута. Това ясно указва, че компетентните органи следва да извършват преглед на адекватността на договореностите във връзка с вътрешния анализ на адекватността на капитала (БААК), както и вътрешното изчисляване на капитала, за рискове при предоставянето на кредити в чуждестранна валута. Държавите членки следва да прилагат следните изисквания, като вземат предвид валутите с висока взаимосвързаност, посочени в предлаганите Технически стандарти за изпълнение (ТСИ), за валути с висока взаимосвързаност съгласно член 354, параграф 3 от Регламента за капиталовите изисквания (РКИ) и разпоредбите на член 354 на РКИ¹.

¹ Валутите, включени в тези ТСИ, ще бъдат актуализирани ежегодно и следователно този списък не следва да се разглежда като постоянен.

II.1 Праг на прилагане

9. Тези насоки се прилагат на база институция-по-институция във всички случаи, в които е изпълнено следното изискване за праг на същественост²:

Деноминирани в чуждестранна валута кредити на нехеджирани кредитополучатели представляват минимум 10 % от общия кредитен портфейл на дадена институция (общо кредити на нефинансови предприятия и домакинства) в случаите, в които този общ кредитен портфейл представлява минимум 25 % от общата сума на активите на тази институция.

Компетентните органи следва също да прилагат насоките и в случаите, когато дадена институция не изпълнява посоченото по-горе изискване за праг, но независимо от това тя счита за съществен риска при предоставяне на кредити в чуждестранна валута на нехеджирани кредитополучатели. В този случай компетентните органи следва да обосноват и документират всяко решение за неспазване на горепосоченото изискване за праг въз основа на критерии, включително, без да се ограничават до, следните: значително увеличение на предоставяните от институцията кредити в чуждестранна валута след последното изчисление; отрицателна тенденция в обменния курс на значима чуждестранна валута, в която са деноминирани предоставяните от институцията кредити.

II.2 Процес

10. Установеният от насоките процес е както следва:

- i) компетентните органи следва да изискат от институциите да определят своя риск при предоставяне на кредити в чуждестранна валута на нехеджирани кредитополучатели;
- ii) компетентните органи следва да определят дали рискът е съществен, тъй като изпълнява изискването за праг или тъй като те въпреки това го считат за съществен;
- iii) във всички случаи, в които рискът при предоставянето на кредити в чуждестранна валута е съществен, както е посочено по-горе, компетентните органи следва да очакват институциите да отразят риска в своя ВААК;
- iv) компетентните органи следва да прегледат третирането на риска при предоставяне на кредити в чуждестранна валута при ВААК като част от ПНПО (Дял II, Раздел 3 и 4 по-долу);
- v) ако договореностите, стратегиите, процесите и механизмите за установяване, измерване и управление на риска при предоставяне на кредити в чуждестранна валута бъдат сметени за неадекватни, а съществуващите равнища на капитала — за недостатъчни да покрият риска при предоставянето на кредити в чуждестранна валута на нехеджирани кредитополучатели, компетентните органи следва да наложат подходящи мерки съгласно член 104 от ДКИ с цел преодоляване на тези недостатъци, включително като изискат дадена институция да притежава допълнителен капитал (Дял II, Раздел 5);

² Изчислява се при поискване от компетентния орган, не по-често от веднъж годишно.

-
- vi) ако институцията е част от трансгранична група, резултатите от оценката на риска при предоставяне на кредити в чуждестранна валута се включват в процеса за вземане на съвместно решение, както е посочено в член 113, параграф 1 от ДКИ.

II.3 Надзорен преглед на управлението на риска при предоставяне на кредити в чуждестранна валута

11. Във връзка с риска при предоставянето на кредити в чуждестранна валута като част от ПНПО компетентните органи следва да оценят следното:

Вида валутен режим:

- Компетентните органи следва да вземат предвид степента на риска при предоставяне на кредити в чуждестранна валута във връзка с валутния режим, в които са деноминирани експозициите към нехеджираните кредитополучатели, и следва да обърнат особено внимание на случаите, в които i) местната и чуждестранната валута са тясно свързани (по силата на закон или чрез близост на съответните икономики и парични системи); ii) е налице валутен борд или система на обвързан обменен курс; и iii) когато е налице режим на „плаващ“ обменен курс. Размерът и моделът на потенциалните бъдещи промени на обменния курс в общия случай зависят от валутата и валутния режим.
- Компетентните органи следва да гарантират, че институциите притежават задълбочено познаване на възможните бъдещи тенденции и нестабилността на обменните курсове по отношение на икономическия (действителен) валутен риск, т.е. без да разчитат единствено на класификацията *de jure* на валутния режим. По-специално те трябва да гарантират, че институциите извършват редовни оценки на обменните курсове по отношение кредитоспособността на кредитополучателите, тъй като промените в обменните курсове представляват постоянен риск независимо от валутния режим.

Процеси на институциите, свързани с риска при предоставяне на кредити в чуждестранна валута:

- Компетентните органи следва да гарантират, че институциите са въвели политики за предоставяне на кредити в чуждестранна валута, които включват изрично посочване на рисковия толеранс при предоставянето на кредити в чуждестранна валута, като се вземе предвид капацитета за поемане на риск на самата институция, и определят абсолютните и относителни граници за портфейлите и валутите на кредитите в чуждестранна валута. Компетентните органи следва да извършат прегледи на политиките и процесите на институциите за управление на риска при предоставяне на кредити в чуждестранна валута и да извършат оценка дали, въпреки тези политики и процеси, съществените равнища на риск при предоставяне на кредити в чуждестранна валута не са адекватно преодолені чрез тези процеси.
- Компетентните органи следва да гарантират, че процесите за установяване на риска, прилагани от институциите, адекватно покриват рисковете при предоставяне на кредити в чуждестранна валута.

-
- Компетентните органи следва да гарантират, че институциите разполагат с надеждни методологии за контрол на риска, за да отчетат риска при предоставяне на кредити в чуждестранна валута при оценка на клиентите и сключването на договори за кредит в чуждестранна валута, напр. чрез изисквания за адекватно определяне на цената на риска и изискванията за обезпечения. По-специално компетентните органи следва да гарантират, че институциите са включили източниците на валутен риск в методите си за оценка на риска.
 - Компетентните органи следва да гарантират, че институциите конкретно са включили риска при предоставяне на кредити в чуждестранна валута в тяхното текущо наблюдение и следователно, че те определят подходящи прагове за конкретната експозиция. Компетентните органи следва да гарантират, че в прилаганите от институциите процеси ефективно се предвиждат незабавни и адекватни предварителни мерки (напр. искане за предоставяне на допълнително обезпечение и др.) във всички случаи, в които тези прагове бъдат превишени.

Въздействието на промените в обменните курсове:

- Компетентните органи следва да гарантират, че институциите отчетат по подходящ начин промените в обменните курсове при кредитния рейтинг/оценката на кредитополучатели и на способността им да обслужват дълга си, включително при процесите за вътрешно определяне на цената на риска и разпределение на капитала.
- Компетентните органи следва да гарантират, че институциите прилагат подходящи процедури за непрекъснато наблюдение на съответните промени на обменния курс и за оценка на тези потенциални ефекти върху непогасения дълг и свързаните кредитни рискове както върху индивидуалните експозиции, така и на равнище портфейл.

В допълнение компетентните органи следва да гарантират, че институциите периодично преглеждат статута на кредитополучателите от гледна точка на хеджирането, тъй като той може да се променя във времето, а институциите следва да избягват неточното класифициране на кредитополучателите, чието състояние се е променило. Доколкото е възможно от законова гледна точка, това наблюдение на статута следва да бъде включено в условията на договорите за предоставяне на кредит между институциите и кредитополучателите. Във всички случаи, в които институциите нямат на разположение актуален статут от гледна точка на хеджирането, компетентните органи следва да гарантират, че кредитополучателят се разглежда като нехеджиран в системите им за измерване на риска и ВААК.

II.4 Надзорен преглед на капиталовата адекватност

12. Компетентните органи следва да се уверят, че институциите адекватно включват риска при предоставяне на кредити в чуждестранна валута на нехеджирани кредитополучатели в системите си за измерване на риска и ВААК. По-специално компетентните органи следва да гарантират, че:

-
- рисковите експозиции на институциите при предоставяне на кредити в чуждестранна валута не превишават склонността им за поемане на риск; и
 - рискът при предоставяне на кредити в чуждестранна валута, включително концентрацията на риска в една или повече валути, е подходящо разгледан във ВААК.

13. Независимо как институциите класифицират рисковете, произтичащи от предоставянето на кредити в чуждестранна валута, от гледна точка на кредитния и пазарния риск компетентните органи следва да проучат как е разгледана нелинейната връзка между кредитния и пазарния риск и да оценят дали е отчетена адекватно.

14. Компетентните органи следва да гарантират, че институциите:

- поддържат съгласуваност на цялата рамка за измерване на риска, като гарантират, че основните хипотези (доверителен интервал, период на държане и др.), използвани за измерване на пазарния и кредитния риск, са определени по съгласуван начин;
- приемат, че портфейлите, деноминирани в чуждестранни и местни валути, може да показват съществено различни модели на неизпълнение и следователно трябва да вземат предвид потенциални бъдещи загуби от кредити в резултат на колебанията на обменния курс поотделно за различните валути;
- отчитат въздействието на промените в обменния курс върху вероятностите за неизпълнение;
- отчитат факта, че може да бъдат изложени на пазарен риск чрез кредитополучателите дори ако се хеджират срещу промени в обменния курс във връзка с дейностите си по предоставяне на кредити в чуждестранна валута. (Хеджирането на пазарния риск може да стане неефективно, когато кредитополучателите на кредити в чуждестранна валута изпаднат в неизпълнение, особено ако кредитите са обезпечени в местна валута. В този случай институциите биха понесли кредитни загуби от неизпълненията на кредитополучателите и същевременно биха били изложени на загуби в резултат от пазарен риск от нарушения в хеджирането, резултат от неизпълненията).

15. Освен това компетентните органи следва да гарантират, че институциите определят размера на капитала, необходим за покриването на риска при предоставяне на кредити в чуждестранна валута, включително риска от концентрация, по благоразумен и ориентиран към бъдещето начин, с по-специално внимание към концентрациите, дължащи се на доминиране на една (или повече) валута(и) (тъй като промените в обменните курсове са общ рисков фактор, водещ едновременно до неизпълнение на много кредитополучатели). Компетентните органи следва да гарантират, че институциите предоставят аргументирана оценка на тяхното ниво на вътрешен капитал, разпределен за риск при предоставяне на кредити в чуждестранна валута.

-
16. Компетентните органи следва да оценят дали институциите притежават адекватен капитал за покриване на риска, свързан с предоставянето на кредити в чуждестранна валута, като оценят дали институциите са в състояние да установят основните причини за промени в тяхната капиталова позиция и дали адекватно се подготвят за потенциални допълнителни нужди от капитал.
17. Компетентните органи следва да гарантират, че институциите провеждат задълбочено капиталово планиране, при което се вземат предвид също и стресирани условия и възможни промени на обменния курс. Компетентните органи следва да гарантират, че институциите правят това, като се фокусират не само върху преките въздействия на номиналните корекции, но също и отчитат непреките последствия за параметрите на кредитния риск. В случаите, в които дадена институция прилага усъвършенствани модели, от компетентните органи се очаква да оценят надеждността на вътрешните модели на банките за третиране на риска при предоставяне на кредити в чуждестранна валута.
18. За институции с трансгранично присъствие рискът при предоставяне на кредити в чуждестранна валута и неговото управление следва също да бъдат отразени и в съвместните решения, които се изискват в съответствие с член 113 от ДКИ и свързаните технически стандарти на ЕБО, и да бъдат обсъдени в колегии от надзорни органи, създадени в съответствие с изискванията на член 51 и член 116 от ДКИ. Консолидиращите надзорни органи следва да бъдат информирани своевременно от надзорните органи в приемащата държава членка, ако рискът при предоставяне на кредити в чуждестранна валута е съществен на ниво дъщерно предприятие.

II.4.1 Надзорен преглед на стрес тестовете

19. В съответствие с „Насоките за стрес тестовете“ (GL 32) и за да могат институциите да устоят на значителни промени в обменните курсове, компетентните органи следва да гарантират, че институциите включват сътресенията, свързани с предоставянето на кредити в чуждестранна валута, в сценариите си за стрес тестове както като част от стрес тестовете по ВААК, така и като част от стрес тестовете на равнище портфейл.
20. Когато е уместно, стрес тестовете следва да включват сътресения на валутните споразумения и произтичащите от това промени в способността на кредитополучателите да изплатят дълга си, както за целия портфейл, така и за всяка валута.
21. Компетентните органи следва да правят преглед на стрес тестовете, провеждани от институциите, включително подбора на сценарии, методологии, инфраструктура, както и резултатите от тези стрес тестове и използването им при управлението на риска. Компетентните органи следва да гарантират, че стрес тестовете на институциите покриват в достатъчна степен риска при предоставянето на кредити в чуждестранна валута, както и че институциите предприемат подходящи мерки за редуциране във връзка с резултатите от стрес тестовете.
22. В случаите, в които не се провеждат стрес тестове или резултатите от прегледа на програмите за стрес тестове на институциите покажат, че те са недостатъчни, компетентните

органи следва да изискат от институциите да предприемат коригиращи мерки. Освен това компетентните органи може да предприемат следното:

- да препоръчат на институциите сценарии;
- да предприемат надзорни стрес тестове по отношение на конкретна институция;
- да осъществят надзорни стрес тестове в рамките на цялата система, базирани на общи сценарии.

II.5 Прилагане на надзорни мерки

23. Въз основа на резултатите от надзорните прегледи, описани в Дял II, Раздели 3 и 4 по-горе, не са необходими допълнителни надзорни мерки за тези институции, чиито договорености, стратегии, процеси, механизми и собствен капитал за покриване на рисковете при предоставянето на кредити в чуждестранна валута са оценени като адекватни от компетентните органи. В случаите, в които същите бъдат сметени за неадекватни, компетентните органи следва да приложат най-подходящите мерки за справяне с конкретните недостатъци (напр. изискване за подобрене на съответните договорености, процеси, механизми и стратегии, изискване за допълнително провизиране и/или изискване за подобряване на методологиите по ВААК или други мерки, посочени в член 104 от ДКИ).

24. Ако компетентните органи считат, че институциите не притежават капитал, който адекватно покрива риска при предоставяне на кредити в чуждестранна валута, те следва да изискат от институциите да притежават допълнителен собствен капитал, превишаващ минималните регулаторни капиталови изисквания в съответствие с член 104, параграф 1 от ДКИ. Такива допълнителни капиталови изисквания във връзка с риска при предоставяне на кредити в чуждестранна валута на нехеджирани кредитополучатели могат да бъдат наложени самостоятелно или заедно с други надзорни мерки, целящи да подобрят договореностите, стратегиите, процесите и механизмите, прилагани за управление на риска при предоставянето на кредити в чуждестранна валута, като част от надзорните действия и мерки, които трябва да бъдат предприети въз основа на резултатите от ПНПО. В случаите на трансгранични банкови групи и дъщерни предприятия в ЕИП налагането на допълнителни капиталови изисквания е предмет на процедурата, описана в ТСИ по член 112 от ДКИ, и следва да бъде съобщено на институциите с обяснение за решението.

25. Допълнителните капиталови изисквания следва да бъдат изчислени като част от резултатите от ПНПО, като се използва следния метод, при което компетентните органи следва да прилагат капиталови изисквания, специфични за предоставянето на кредити в чуждестранна валута и свързани с рамката за оценка на риска и резултатите от ПНПО:

- Компетентните органи следва да прилагат допълнителните капиталови изисквания като допълнение към минималното регулаторно капиталово изискване за кредитен риск и пропорционално на дела на кредитите в чуждестранна валута, отпускани на нехеджирани кредитополучатели, като използват следната формула:

*Делът в проценти на общата сума на кредитите, деноминирани в чуждестранна валута и отпуснати на нехеджирани кредитополучатели * Капиталовото изискване за кредитен риск по Първи стълб * мултипликатор на допълнителното капиталово изискване въз основа на резултатите от оценката по ПНПО на риска при предоставяне на кредити в чуждестранна валута,*

където:

- „мултипликаторът на допълнително капиталово изискване“ ще бъде свързан с резултатите от оценката по ПНПО на риска при предоставяне на кредити в чуждестранна валута за дадена институция съгласно GL 39 и Регламента за изпълнение по член 113, параграф 1, буква а)³:
 - оценка „1“ на риска по ПНПО (т.е. рискът при предоставяне на кредити в чуждестранна валута е оценен като „нисък“) ще доведе до допълнително капиталово изискване между 0 и 25 %;
 - оценка „2“ на риска по ПНПО (т.е. рискът при предоставяне на кредити в чуждестранна валута е оценен като „средно нисък“) ще доведе до допълнително капиталово изискване между 25,1 % и 50 %;
 - резултат „3“ (рискът при предоставяне на кредити в чуждестранна валута е оценен като „средно висок“) ще доведе до допълнително капиталово изискване между 50,1 % и 75 %, и
 - резултат „4“ (рискът при предоставяне на кредити в чуждестранна валута е оценен като „висок“) ще доведе до допълнително капиталово изискване над 75,1 % (това число може да надхвърли 100 %)
- При вземането на решения за прилагане на допълнителни капиталови изисквания компетентните органи следва да вземат предвид равнището на концентрация на кредитите, отпуснати в чуждестранна валута от институцията при определени валути, историческата нестабилност на обменните курсове за валутите, при които се наблюдава концентрация, договореностите за обменни курсове и всички колебания, включени в тези договорености.
- В случаите, при които допълнителните капиталови изисквания се комбинират с използването на други мерки в съответствие с параграф 24, посочените по-горе проценти следва да се използва като показатели, така че да не представлява наказателна мярка за институциите.
- Методът може да се прилага също и въз основа на отделни портфейли, ако компетентните органи използват резултатите от ПНПО за конкретни портфейли. В този случай формулата за изчисляване на допълнителните капиталови изисквания за индивидуални портфейли е както следва:

*Делът в проценти на общата сума на кредитите, деноминирани в чуждестранна валута и отпуснати на нехеджирани кредитополучатели в конкретен портфейл **

³ В очакване на насоките за „обща процедура и методологии на процеса за надзорен преглед и оценка“ по член 107, параграф 3 от ДКИ, реферирването и калибрирането се базират на общата методика за оценка съгласно GL 39. След финализирането на насоките по член 107, параграф 3 това ще бъде съответно коригирано.

*Капиталовото изискване за кредитен риск по Първи стълб за конкретен портфейл * мултипликатор на допълнителното капиталово изискване въз основа на резултатите от оценката по ПНПО на риска при предоставяне на кредити в чуждестранна валута за конкретен портфейл*

26. Ако институцията е част от трансгранична банкова група, фактическите равнища на допълнителните капиталови изисквания се договарят в контекста на процеса за вземане на съвместно решение съгласно изискванията на член 113, параграф 1 от ДКИ.

27. Подходът за определяне на допълнителни капиталови изисквания, основан на ПНПО, е подходящ за изчисляване на допълнителните капиталови изисквания на конкретни институции. Този подход обаче не следва да нарушава правото на компетентни или определени органи да използват Втори стълб в контекста на член 103 от ДКИ, най-вече за институции с подобни рискови профили или които биха могли да бъдат изложени на сходни рискове или да пораздат сходни рискове за финансовата система, което може да бъде основание за по-високи нива на допълнителни капиталови изисквания, прилагани в рамките на системата.

II.6 Взаимодействие с макропруденциални мерки

28. С цел да се избегне дублирането на допълнителните капиталови изисквания, предвидени за преодоляването на този риск, при прилагането на горепосочения метод компетентните органи следва да вземат предвид всички макропруденциални мерки или други мерки на политиката, наложени от съответните органи (т.е. макропруденциални органи), които изискват институциите да притежават допълнителен капитал за риска при предоставянето на кредити в чуждестранна валута.

29. В случаите, в които се прилагат тези мерки, компетентните органи следва да оценят:

- i) дали другите институции, към чиито рисков или бизнес профил е насочена макропруденциалната мярка, остават незасегнати от въздействията на мярката поради нейното естество (напр. ако макропруденциалната мярка предвижда компетентните органи да преодоляват риска при предоставяне на кредити в чуждестранна валута чрез увеличени рискови тегла, приложими към кредитите, деноминирани в чуждестранна валута, мярката би обхващала само институции, прилагащи стандартизирания подход за изчисляване на минималните капиталови изисквания за кредитен риск, и следователно институции, прилагащи вътрешнорейтингови (IRB) подходи, не биха били пряко повлияни); и
- ii) дали при макропруденциалната мярка адекватно се разглежда основното равнище на риска при предоставяне на кредити в чуждестранна валута на отделните институции.

30. Въз основа на тези оценки компетентните органи следва:

- i) в случай че макропруденциалната мярка поради своите особености не обхваща конкретна институция (както е описано в параграф 27, точка i)), компетентните органи

може да обмислят разширяването на макропруденциалната мярка пряко към институциите, които не са обхванати, например чрез прилагането на същата долна граница за рисковите тегла за кредитите, деноминирани в чуждестранна валута, каквито се използват от IRB институциите в техните рискови модели, на същото равнище както увеличените рискови тегла на макропруденциалната мярка за подобни експозиции на институции, използващи стандартизирания подход. В такъв случай от IRB институциите ще се очаква да прилагат тези долни прагове в своите модели на риска, а разликата между обичайните изчисления на капиталовите изисквания (преди прилагането на долния праг) и последващото изчисление ще се счита за допълнително капиталово изискване за риска при предоставяне на кредити в чуждестранна валута. Това може да се илюстрира със следния пример:

	Банка, използваща стандартизиран подход за изчисляване на капиталовите изисквания за кредитен риск	Банка, използваща IRB подход за изчисляване на капиталовите изисквания за кредитен риск
Номинална сума на експозиция в чуждестранна валута	100	100
Рисково тегло (регулаторно или произтичащо от IRB експозицията)	35 %	15,6 %
Макропруденциална мярка	70 % рисково тегло за експозиции, деноминирани в чуждестранна валута	
Разширение на макропруденциалната мярка (Допълнителни капиталови изисквания по Втори стълб)		70 % долен праг за IRB рискови тегла, прилагани към експозиции, деноминирани в чуждестранна валута
Допълнителни капиталови изисквания	$((100 \cdot 0,7) - (100 \cdot 0,35))$ * минимално капиталово изискване	$((100 \cdot 0,7) - (100 \cdot 0,156))$ * min капиталово изискване

- ii) ако резултатите от ПНПО сочат, че при макропруденциалната мярка не се разглежда адекватно основното равнище на риска при предоставяне на кредити в чуждестранна валута на конкретна институция (напр. рискът при предоставяне на кредити в чуждестранна валута на институциите е по-висок от средното целево равнище на макропруденциалната рамка), то мярката следва да бъде допълнена с конкретна за институцията капиталова добавка, като се използва метода, описан в Дял II.3

Дял III — Заключителни разпоредби и прилагане

31. Компетентните органи следва да прилагат настоящите насоки, като ги включат в надзорните си процедури до 30 юни 2014 г. след публикуването на окончателната версия. След това компетентните органи следва да гарантират, че институциите ги спазват ефективно.

